

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/203/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121384889
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:6121384889.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpeného: JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: T. o zaplatenie 281,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 162,24 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 30,06 eur od 11.03.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 42,18 eur od 08.04.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 30,00 eur od 07.05.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 30,00 eur od 06.06.2019 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 30,00 eur od 08.07.2019 do zaplatenia a zmluvnú pokutu vo výške 95,50 eur, to všetko v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,68 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou pôvodne podanou na Okresnom súde Banská Bystrica sa žalobca domáhal zaplatenia istiny uvedenej v záhlaví tohto rozhodnutia s príslušenstvom špecifikovaným v žalobe a náhrady trov konania z dôvodu porušenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, Bratislava, IČO: 35 763 469) a žalovaným v znení Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo 17.01.2019 a 23.01.2019.

2. Žalobu dôvodil tým, že dňa 03.12.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo spoločnosti Slovak Telekom, a.s., so sídlom Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, IČO: 35 763 469, zapísaná v OR OS Bratislava I, oddiel: Sa, vložka č.: 2081/B na žalobcu. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému aktivovaný program služieb. Právny predchodca žalobcu sa so žalovaným dohodli na pravidelnom splácaní ceny za poskytovanie verejných služieb podľa Cenníka. Právny predchodca žalobcu podľa uzatvorenej zmluvy poskytoval žalovanému služby, ktoré vyúčtoval faktúrami špecifikovanými v žalobe. Žalovaný si zmluvne dohodnuté záväzky neplnil tým, že neuhradil vystavené faktúry, pričom právny predchodca žalobcu ho upomienkami opakovane vyzval k úhrade týchto faktúr. Žalovaný sa tak ku dňu podania žaloby dostal do omeškania, na základe čoho si žalobca okrem sumy neuhradených faktúr uplatnil aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vystavených faktúr. Žalobca si okrem ceny za poskytnuté telekomunikačné služby uplatnil aj dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 95,50 eur. V súvislosti s uplatnením zmluvnej pokuty poukázal žalobca na skutočnosť, že zmluvná pokuta nie je neprimerane

vyšším zabezpečením oproti výške zabezpečenej povinnosti v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute, a preto nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. s) Občianskeho zákonníka.

3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

4. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

5. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia súd nenariadil na prejednanie veci samej ústne pojednávanie, keďže hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur. Ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán sporu sa považujú za nesporné.

6. Z listinných dôkazov označených a predložených žalobcom, nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo 17.01.2019 a 23.01.2019, identifikačných údajov účastníka pri uzatváraní zmluvných dokumentov so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. z 24.01.2019, žiadosti o prenos čísla v mobilnej verejnej sieti zo 17.01.2019 a 23.01.2019, podacieho hárku, oznámenia o postúpení pohľadávky z 22.12.2020, odstúpenia od Zmluvy o poskytovaní verejných služieb z 10.02.2020, výzvy na zaplatenie - predžalobná výzva z 24.03.2021 a z faktúr č. 8228039535, č. 8230096881, č. 8232173559, č. 8234266536, č. 8236374039 a č. 8251672828 súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

7. Podľa § 526 ods. 2 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení.

8. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa. Relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aktívna legitimácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Obo 210/2001).

9. Aktívnu legitimáciu žalobcu preto v tomto konaní preukazuje oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ z 22.12.2020. Z uvedeného oznámenia má súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.11.2020, v zmysle ktorej bola na žalobcu postúpená pohľadávka postupcu voči žalovanému vo výške 281,63 eur s príslušenstvom.

10. Žalovaný a právny predchodca žalobcu uzavreli 17.01.2019 a 23.01.2019 zmluvu o poskytovaní verejných služieb. Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb boli žalovanému poskytnuté telekomunikačné služby špecifikované v zmluve za podmienok dohodnutých v zmluve a určených všeobecnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu. Súd mal z predložených faktúr za preukázané, že za poskytnuté telekomunikačné služby boli v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu žalovanému vyúčtované ceny, ktoré mal žalovaný zaplatiť v lehotách určených jednotlivými faktúrami (faktúra z 22.02.2019 č. 8228039535 vo výške 30,06 eur s lehotou splatnosti 11.03.2019, faktúra z 22.03.2019 č. 8230096881 vo výške 47,17 eur s lehotou splatnosti 08.04.2019, faktúra z 22.04.2019 č. 8232173559 vo výške 48,90 eur s lehotou splatnosti 07.05.2019, faktúra z 22.05.2019 č. 8234266536 vo výške 30,00 eur s lehotou splatnosti 06.06.2019, faktúra z 22.06.2019 č. 8236374039 vo výške 30,00 eur s lehotou splatnosti 08.07.2019 a faktúra z 22.12.2019 č. 8251672828 s lehotou splatnosti 09.06.2020, v ktorej si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 95,50 eur).

11. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

14. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách, podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

15. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

16. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 517 ods. 1 a ods. 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 524 ods. 1 a ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len čiastočne. Z vykonaného dokazovania a citovaných ustanovení vyplýva, že žalovaný a právny predchodca žalobcu platne uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, z ktorej právnomu predchodcovi žalobcu vyplývala povinnosť poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby, ktorú si v rozhodnom období splnil, pričom žalovaný ako užívateľ si svoju povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby nesplnil v lehote splatnosti.

24. Súd má zároveň za preukázané, že zmluva o poskytovaní verejných služieb uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je zmluvou spotrebiteľskou. Právny predchodca žalobcu uzatváral zmluvu o poskytovaní verejných služieb v právnom postavení dodávateľa, žalovaný v postavení spotrebiteľa s tým, že obsah zmluvy bol daný dodávateľom bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, a preto je potrebné uvedený právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona o elektronických komunikáciách ako osobitného zákona.

25. Z uplatnenej istiny vo výške 281,63 eur nepriznal súd žalobcovi sumu v celkovej výške 23,89 eur. Nepriznanú časť uplatneného nároku vyfakturoval žalobca vo faktúre č. 8232173559 ako náklady skorého vymáhania vo výške 18,90 eur a vo faktúre č. 8230096881 ako náklady vymáhania - upomienka vo výške 4,99 € (18,90 eur + 4,99 eur = 23,89 eur).

26. Vo vzťahu k vyššie uvedenému má súd za to, že žalobca nepreukázal individuálnu dohodu so žalovaným o poplatkoch za vydanie upomienok vyfakturovaných vo vyššie špecifikovaných faktúrach. Súd má preto za to, že poplatky za upomienky oneskorených platieb a poplatok za prerušenie poskytovania služby spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uvedeným poplatkom nezodpovedá žiadne skutočné reálne protiplnenie dodávateľa, žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalobca hradí týmito poplatkami iba skutočné náklady, ktoré žalobcovi vznikli.

27. Súd v súvislosti s nepriznanou časťou uplatneného nároku žalobcu poukazuje aj na závery prijaté Krajským súdom v Prešove. Vo vzťahu k poplatkom za upomienky odvolací súd uvádza, že upomienka nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mala povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Zmyslom upomienok je upozornenie a súčasne výzva pre dlžníka, aby si splnil svoju povinnosť, s plnením ktorej je v omeškani. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Podobne za poplatky za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie a za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie sa neposkytuje spotrebiteľovi žiadna protihodnota, práve naopak, javia sa iba ako ďalšie sankcie za oneskorenie s plnením za dohodnuté služby a sú určené výlučne v prospech dodávateľa služby. Zároveň zo strany dodávateľa nebolo preukázané, či skutočne došlo k prerušeniu alebo obmedzeniu služby poskytovanej jeho právnym predchodcom. (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 2Co/133/2016 z 24.05.2017).

28. Súd ohľadne nepriznaných poplatkov odkazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn.: 7Co/42/2016 z 19.09.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že obmedzenie, či prerušenie dohodnutých služieb žiadny prospech žalovanému ako spotrebiteľovi neprináša. V prípade obmedzenia služieb žalovaný stratil právo používať dohodnuté služby v plnom rozsahu a pri prerušení nastáva stav, keď služby vôbec dostupné nie sú, hoci zmluvný vzťah trvá i naďalej. Zaplatenie poplatkov je tak iba v záujme žalobcu, ktorého pohľadávka sa ďalej navyšuje a to i napriek tomu, že v súvislosti s neuhradením faktúr v lehote splatnosti mu vzniklo právo požadovať od dlžníka popri plnení i úroky z omeškania. Odvolací súd ďalej uviedol, že poplatkom za obmedzenie, či prerušenie služby bez akýchkoľvek pochybností právny predchodca žalobcu zabezpečoval uspokojenie svojej splatnej pohľadávky bez toho, aby pristúpil k ukončeniu zmluvného vzťahu so žalovaným pre neplnenie si povinností platiť za poskytnuté služby riadne a včas. Takéto zabezpečenie porušenia zmluvnej povinnosti z obsahového hľadiska sa nedá hodnotiť inak ako zabezpečenie záväzku zmluvnou pokutou.

29. Súd sa tak stotožňuje s rozhodovacou praxou odvolacích súdov a na základe vyššie uvedeného má za to, že poplatky za upomienky a poplatok za prerušenie poskytovania služby v celkovej výške 29,78 eur považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve (pozri aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn.: 9Co/350/2012 z 22.04.2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, sp. zn.: 10Co/27/2013 z 13.08.2014).

30. Preto žalobcovi nárok na zaplatenie uvedených poplatkov súd nepriznal.

31. Keďže sa žalovaný dostal so zaplatením dlhu do omeškania, súd priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania od nasledujúceho dňa po splatnosti vyššie uvedených faktúr. Výška úrokov z omeškania bola určená podľa ust. § 517 OZ v spojení s § 3 nariadenia, a to o päť percentuálnych bodov vyššia

ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

32. Podľa § 544 ods. 1 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

33. Podľa § 544 ods. 2 OZ, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

34. Žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť platiť za poskytnuté služby riadne a včas. Ako dôsledok porušenia uvedenej povinnosti vznikol žalobcovi nárok na uplatnenie zmluvnej pokuty, ktorá bola vypočítaná podľa vzorca uvedeného v zmluve o poskytovaní verejných služieb. Súd má za to, že dojednanie o zmluvnej pokute je v súlade s § 544 a nasl. OZ, keďže zohľadňuje dobu viazanosti a moment porušenia povinnosti účastníka zmluvy. Súd považuje predmetné dojednanie o zmluvnej pokute za prijateľné, nakoľko bolo medzi stranami dojednané individuálne. V samotnej zmluve o poskytovaní verejných služieb je vo vzťahu k spotrebiteľovi (žalovanému) toto ustanovenie formulované jasne, zrozumiteľne a určito. To znamená, že žalovanému už pri jej uzatváraní bolo zrejmé, že v prípade porušenia povinnosti z nej vyplývajúcej, vznikne právnomu predchodcovi žalobcu právo na zaplatenie vyúčtovanej zmluvnej pokuty. Z faktúry z 22.12.2019 č. 88251672828 s lehotou splatnosti 09.6.02.2020, v ktorej si žalobca uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 95,50 eur je nesporné, že bola dojednaná zmluvná pokuta so znižujúcim charakterom, keď základ pre jej výpočet bol v dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb dohodnutý v sume 120,00 eur. Dojednanie zmluvnej pokuty nespôsobilo nerovnováhu medzi stranami v neprospech spotrebiteľa (žalovaného) a nemožno ho hodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Preto súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 95,50 eur.

35. Priznanú časť istiny spolu s príslušenstvom a zmluvnou pokutou je žalovaný povinný zaplatiť tak, ako je to uvedené vo výroku I. tohto rozsudku.

36. V časti nároku na náhradu nákladov skorého vymáhania (18,90 eur) a nákladov vymáhania - upomienky (4,99 eur) (t.j. spolu vo výške 23,89 eur) bola vo výrokovej časti II. žaloba zamietnutá.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 281,63 eur (t.j. istina 186,13 eur + zmluvná pokuta 95,50 eur). Jeho úspech predstavuje suma v celkovej výške 257,74 eur (t.j. 91,52 %). Úspech žalovaného predstavuje suma vo výške 23,89 eur (t.j. 8,48 %).

40. Keďže bol žalobca v konaní úspešný len čiastočne, súd mu podľa citovaných zákonných ustanovení voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 82,68 %.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prípustné odvolanie prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovený týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.